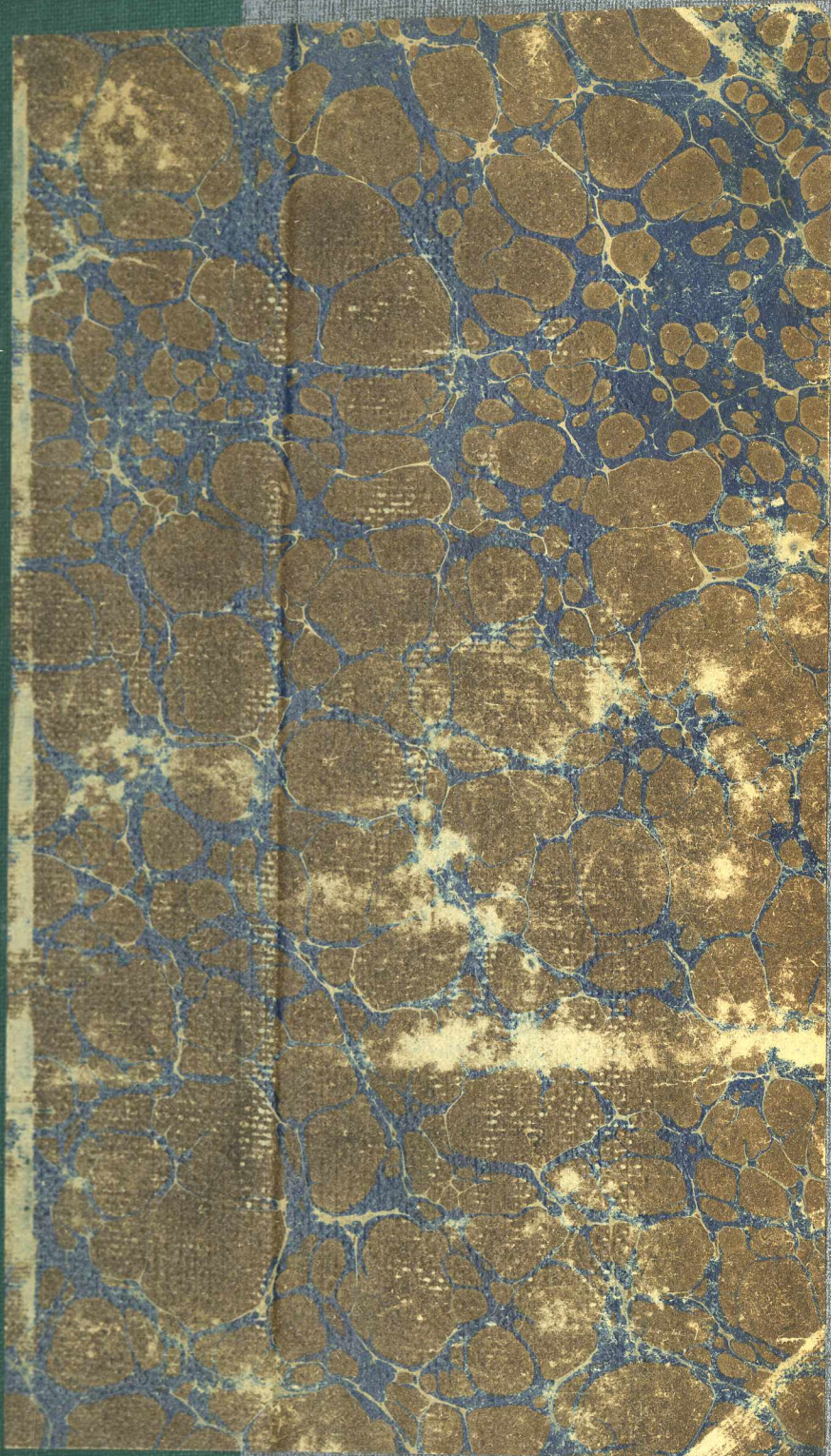


Politikai
röpiratok.

116.



116
979

SZELLEMI

NYILVÁNULATOK.

INTUITÁLT IRÓ MEDIUM

F. J.

12.

BUDAPEST.

NYOMATOTT VODIANER F.-NÉL.

1875.

LIBRARY OF THE
MUSEUM OF NATURAL HISTORY
NEW YORK



1891

A harmonia.

Vajda-Hunyad, deczember 13. 1874.

A világ forgalmának legfőbb akadályai az emberi gyarlóságoknak erőszakos művei; ezek az ellentényezői a természet szabályainak, azért hibás az összhangzás az érzelmekben és az által a bölcs belátásban is. Keveredik az erőszak a lehetetlennel, mert a természet szabályait meg nem döntheti emberi okoskodás. Csalódnak, kik azt gondolják, hogy holmi vegyészti műveik által más utra terelik a nagy természetet, mert azon változtatási eredmény is a természetnek haladási tulajdona. És csak kölcsön kapott tudománya az észnek, — de az ész is függ a felső elemétől, a mi uralja. Így vagyunk az eszmékkal és kivitelekkel is: mindenütt hibáz a harmonia.

A zenének diapasonja ha feljebb van emelve mint a képességek az eszközökbe, izgató; nem léssen lélekemelő a zengése; elébb-utóbb le kell szállítani azon mértékre, a melyet minden eszköze meg bír és arra képesítve is van. *Igy vagytok az állami harmoniátokkal is.*

A képzelet is sokra viszi az embert, de még szenvedélyel is párosítva nem hallgatva a bölcseségnek sugallatára, az örvénynek indul, a honnan csak az erőszak a mentőszere vagy elbukik; de nem azon erőszak, mely a materális életben használtatik, hanem a rokonszenveszellemeknek vezérlete, minden intő eszközeivel— a mely véletlenül érkezik a segedelmével, hogy feltar-

tóztassa kegyeltjét az oly bukástól, a mely nem csak a földi életben, hanem azon túl is szenvedést okoz.

Az őszinteség a bizalomnak a másnembeli testvére; ezek adják a hangot a harmoniának, az emelő nimbusát az élet dalának; a szív rendes verését, hogy a taktusa se hibázzon. Ez azon kulcs az egymásba fűzött hangrészekhez, hogy az élet zenéje, teljes harmoniájának örvendhessen vagy megfelelhessen.

Az ugynevezett fennhéjázó nem őszinte, nem gerjeszthet bizalmat, ez az életnek magasabb diapasonja,— a mely villanyos, de nem delejes, nem vonzó, nem édes gyönyört hozó harmonia.

Az emberi társadalomban nélkülözhetlen az összhangzás, de még is hiányzik; azért vannak a surlódások a félreértéseknek alapján, holott ha a hang leszállítatik a mértékére: az összhangzás is létre jöhet.

A mély buvárkodás le hat mindennek a gyökeréhez, megtalálja mindennek a kiinduló pontját s mind azon tévedéseket is, melyek az első mozzanatnál létre jöttek. Ott a kezdete a kijavításnak is, hogy gyökeres legyen, különben csak folt foltra halmozódik, a mely habár egyideig mesterségesen fenntartatik, de végre egy folt a másikat nem bírhatja, össze omlik mint korhadt test.

Aknázni kell mindenkor, hogy meg lehessen találni az eredeti anyagot, hogy annak a természetes haladási fokain emelhető legyen a kivitel; akkor nincsen zavar, nincs botlás, ellenkezőleg: a megelégedés harmoniája fogja az élvezeteket nyújtani az emberi társadalomnak.

A ki hibázott a számításban, újra kell kezdenie, — mert visszafelé számítani nem volna józanság, — így az

államokban is: — ki hogyan számít, olyan léssen a nyugalma.

Ha egyes számok kedvezményt nyernek, a számítás nem lehet tökéletes, mert a többi nem lehet egészséges. Az osztaléknak tisztán kell kikerülni, különben a többi számok revoltálnak és követelik az attributumjait.

Az éles számító ész ne hagyja magát a kisérteteknek által, hanem inkább ragaszkodik a bölcseségnek vezérletéhez; a botrány így kikerülhető.

Surlódás ugyan mindennek a tulajdona, de annak is meg van a rendszere s fejlődve halad a simulásra.

A kelepczébe jutott összhangnak ki kell kerülni ismét bár milyen zavart állapotból, csakis azon kell törekedni, hogy ne az erőszak, hanem az alaposság légyen a mentőszere.

Józássággal, ösztönök káros tulajdonainak, mint: önzés, birvagy, kegyetlenségnek megvetésével kell a harmóniát az emberiség között előmozdítani, nem pedig egymás megvetésével és károsításával.

Gyermeki-észnek látszatnának, ha nem volnának fondorlatok az állami gépezetekben. A nem akarás tartóztatja a *megrögzött eszméket* az alapos orvoslásoknak megtalálására. Egymást károsítják, mert nem találják meg számításaiban a hibákat, mert nem akarják, hogy a kegyelt számok elveszítsék az előnyüket, s így a számla tökéletlen marad. Eszerént emészti önmagát az egész, míg egy más meg nem fogja fejteni a hibát, a melyet rosz szándokból tartott fenn az érdeklődő.

Majd mások jobban fogják tudni a számoknak kezdését, de majd az osztalék is másé fog lenni.

A horderő.

(Gróf Széchenyi István szelleme — állítólag.)

Budapest, decz. 22. 1874.

A kincstár nem lehet oly dúsgazdagon telve mint a az emberi szenvedély ohajtja, hozzá járulnak a roszt számítások felületességei, hibás conjunkturák, ferdeségek s több eféle emberi dolgok, azért nem lehet másképen összhangzásban a kiadás a bevétellel, mint csak szinleg. — A válságtól irtózva, — egyik kézről a másikra vándorol a kuruzsló tárczája. Egy rendezett tévkertetek van, de nem a kincstár tartalmához mérett költséggel és ennek is a leghiányosabb administratiojával. Legyetek őszinték! és valljátok be a magatok lelkiismerete előtt ferdeségeiteket és könnyelműségteket; gondoljátok meg, hogy milliók azok, kik miattatok szenvednek, a mellett az államotok könnyen elmállottá nőheti ki magát. — Az anyyagi jólét szükséges a fizikai erőhez — különben alélttá lesz ez és utóbb mind azon milliók, kiknek sorsa a kezeitek között van, mostoha apára vagy anyára lesznek kényszerítve támaszkodni. Ne vegyitsétek a magasra törekvő szeszélyeiteket a közös jólétnek eszközeivel, hanem száljatok le inkább a pegazustokról és járjatok ti is gyalog az erénynek ösvényén — nehogy végképpen elragadjon benneteket a zabolátlan törekvéstek.

A kárt, melyet okozott a felületesség, nem haladja meg a nyeremény; — egészen más tárczát *alakítani sürgős szükség*, és abba más számlát kell feladni a viselőjének. — *Újból kell kezdeni minden eljárást, új alapot kell találni a számoknak*, és pedig oly alapot, a mely nem a milliók vérén vagy mindennapi kenyerén táplálja az állami convectust.

Van alap elég, pedig reális, hanem el kell hagyni az usurpatióját a papirkereskedésnek és annak agyarait, melyeket provisióknak neveztek.

Vannak vasutak, — s úgy vettetik meg másoknak papirjait hozzá, hogy még azoknak is jót álljatok a milliók vagyonával a dus nyereségeiért.

Váltsátok be minden *reális alapját azuzsoranak a magatok papirjain*, úgy dugazdagság fogja a tárczátoknak üjjet felváltani. De ne irtózzatok a becsületes de nyilt eljárástól, mert majd még követők is lesznek.

Adjatok *csekély* kamatra kölcsönt az alappal bíró községekbelieknek, — hogy a tartozásukat könnyebben röhassák le, és ne szoruljanak az emancipált uzsorára; akkor az uzsoratörvény el- vagy nem eltörlése szükségtelen.

Akkor lesz pénz a forgalomban, pedig a pénz azon éleny, a mely az államnak tüdejét táplálja.

A községek képesek magukat fenntartani nem csak a pénzürtékkal, hanem a szellemivel — vagy ha úgy tesszik az igazságszolgáltatással és vallásgyakorlattal is. Csak az állam az: a mi egész *súlyával és kényelemmel nehezedik az állampolgár vállaira*. Ez a súlypontja minden bölcseségnek pénzügyi dolgaitokban. Mit fogtok csinálni, ha ezt kimerítettétek? — azután is csak arra fogtok szorulni, hogy az állam is szerezzé meg a fenntartási eszközöket úgy, mint a községek a magukét. A kisebb nem táplálhatja magát is és a nagyobbat is; ez a természetben rejlik. A ki ezt be nem látja, az nem életképes, — hanem magát emészti.

Többet törődtek mások alkotmányával mint a magatokéval; másokkal fűzitek össze belső gépezeteiteket, holott még a belső sincsen rendezve. A bánat gyötri ve-

lőtöket, hogy a távoli uzsorás mit csinálna papirjaitokkal? — de az hijábavaló töprengés, mert az jobban fogja érteni, mint eddig is értették — hasznosítani papirjaitokat. De bezzeg: nem a más államok javára, hanem a magatokéra. Fogja az tudni, hogy mily gyarakba fektesse dús jövedelmezésre az összehalmozott és még halmozandó kincseket, melyeket úgy is az állam hibái által szerezhett magának.

Vissza hozzák papirjaitokat a nélkül hogy azt más kincsel beváltanátok mint: *az osztályok munkálataival*. Van és lészen hitele papiraitoknak itt benn, mert lészen mibe befektetni. S ezek fogják feltartóztatni kincseiteknek elmálását az uzsora utján.

Bányáitok productumát hasznosítsátok itthon, s ha szükséges, váltsátok fel a papiraitokkal hogy *tölthessétek kincsládáitokat*.

Számítsátok ki, mit ér a fele országtoknak, t. i. a föld föle és mélyje? ugyanannyi hiteletek lehet akár benn az országban akár kívül, mert az az igazi érték, azt nem lehet el lopni, mert az elmozdithatlan és névre kebelezett valódi alap. De kiméeljétek ezek tulajdonosait és gyámolítsátok őket jó törvényekkel, mert ezek a fentartói az államnak úgy mint az egyesnek; ezekhez folyamodtok úgy is, ha veszély fenyegeti az államot, mert az a többség és az munkálja a termő anyagot.

Egyesült erővel és tiszta jellemmel imponálni fogtok a fondorkodók fölött, mert a tisztaság előtt meg kell hajolni a piszkosnak, bár mily massiv legyen is a teriméje.

Lucrative kiadások csak a feleslegből tétessenek, nehogy a tárczáokban csorba ejtessék. *Sz. I.*

